

NIKŠA PETRIĆ

Studijski kabinet JAZU — Zagreb

UVOD U PREHISTORIJU DUBROVAČKOG PODRUČJA

Na dubrovačkom području, tj. na prostoru od poluotoka Pelješca na sjeveru do Boke Kotorske na jugu, registrirana su značajna prehistorijska nalazišta, u koja treba ubrojiti i nalaze iz Močiljske i Viline pećine (Rijeka dubrovačka). U radu je donesen izbor materijala iz obiju pećina, te je izvršena tipološka i kulturna atribucija. Građa pripada vremenu od kraja neolitika, a posebno eneolitika, te brončanog doba koje je najbolje zastupljeno.

Do danas je prehistorija južne Dalmacije ostala sasvim nepoznata premda je bilo indikacija i ima vrlo vrijednih nalazišta. Posebno je ostalo nepoznato dubrovačko područje iako je bilo pokazatelja prehistorijskog života na ovom prostoru samo mu naši arheolozi nisu posvetili dužnu pažnju niti su bila izvođena istraživanja. Dubrovačko područje inače promatramo kao prostor od poluotoka Pelješca na sjeveru do Boke Kotorske na jugu. Zanimljivo je da su na tim dvjema krajnjim točkama otkrivena dva veoma značajna pretpovijesna nalazišta, ali nalazi još nisu objavljeni. To su na sjeveru pećina Gudnja kod Stona, a na jugu Spila kod Perasta.¹

Arheologijom dubrovačkog područja bavili su se u dva rada Ivan Marović i Grga Novak, ali ne i najstarijim razdobljima. I. Marović je donio podatke o gradinama i tumulima, te o antičkim i kasnoantičkim nalazima u okolici Dubrovnika.² G. Novak je usputno spomenuo neke gradine i tumule iz šire okolice Dubrovnika obrađujući antiku, odnosno Epidaurum.³ Starija razdoblja prehistorije, koja nas

¹ N. Petrić, Prehistorijske kulture Pelješca. Pelješki zbornik, 1, Zagreb 1976; D. Srejović, Č. Marković, J. Martinović, R. Kujović, Spila, Perast — višeslojno praistorijsko nalazište. Arheološki pregled, 16, Beograd 1974.

² I. Marović, Arheološka istraživanja u okolici Dubrovnika. Anali Historijskog instituta JAZU, IV—V, Dubrovnik 1955—56, str. 9—30.

³ G. Novak, Povijest Dubrovnika od najstarijih vremena do početka VII stoljeća (do propasti Epidauruma). Anali Historijskog instituta JAZU, X—XI, Dubrovnik 1962—63, str. 3—9. Autor na dvije slike (Sl. 2 i 3) donosi keramiku iz pećine Gudnje, ali to nije naznačeno. Od toga su na sl. 2 prikazani fragmenti brončanodobne keramike, a na sl. 3 donosi eneolitički fragment skoro istovjetan s našim iz Viline pećine. Vidi u daljnjem tekstu i našu T. II, 2.

ovdje zanimaju, a nalaze se uglavnom u pećinama, utvrđena su rekognosciranjem i speleološkim istraživanjima. Prije rata nekoliko dubrovačkih pećina je opisao M. Kusijanović, a poslije rata u dva navrata M. Malez, pa nam ti podaci pokazuju prethistorijske stanice dubrovačkog područja.⁴ To bi, za sada bile pećina Poleguša, Babja peć, Močiljska pećina i Vilina pećina (Ombla) u kojima su utvrđeni nalazi, a vjerojatno će se još neke pećine otkriti kao prethistorijski objekti. U Poleguši su nađeni kremen artefakti, kremeno iverje i prethistorijska keramika, a u Babjoj peći keramika, koja se ne može bliže odrediti. Također u Močiljskoj i Vilinoj pećini, koje nas ovdje posebno zanimaju pa ćemo ih opširnije opisati.

Keramika koju ovdje obrađujemo potječe iz Viline i Močiljske pećine, a pronašli su je dvadesetih godina ovog stoljeća francuski inženjeri koji su u to vrijeme radili na dubrovačkom vodovodu. Keramika se nalazi u Arheološkom muzeju u Zagrebu, gdje nam je ljubaznim posredstvom i dopuštenjem dr Ksenije Vinski Gasparini, kojoj se posebno zahvaljujemo kao i Upravi muzeja, omogućeno objavljivanje ove građe. U ovom članku donosimo izbor iz materijala, odnosno ono najbitnije, jer ostala keramika ponavlja ovdje obrađene oblike ili je atipična. Neki fragmenti imaju po dvije ili četiri naknadno probijene rupice preko kojih su sa špagom bili pričvršćeni za drvene ploče kao izlošci što treba imati na umu kod promatranja ove keramike da ne bi došlo do eventualne zabune.

Močiljska (ili Močinjska) pećina je najveća spilja dubrovačkog područja, a nalazi se na jugoistočnoj padini istoimenog brda između Mokošice i Osojnika. Duga je više od 600 m. Od ulaza se spušta i grana u nekoliko odvojaka i bogata je sigastim tvorevinama. U završnom dijelu prvog desnog odvojka nalaze se i danas znatne količine keramike pomiješane s ljudskim i životinjskim kostima.

Iznad izvora Omble (Rijeke dubrovačke) leži na apsolutnoj visini od 135 m Vilina pećina, koja se sastoji od tri dijela. Početni dio je uzak i iz njega se ulazi u duguljastu prostoriju koja je opet sigastom nakupinom odijeljena od duguljaste prostorije, tj. trećeg pećinskog dijela. U toj se prostoriji kroz jednu pukotinu čuje šum vode, vjerojatno podzemni vodeni tok koji izbija niže na izvoru Omble. U prednjem dijelu i prvoj dvorani pećine nalazi se i danas mnogo fragmenata keramike. Keramika u Arheološkom muzeju je obilježena kao Ombla I i Ombla II, pa mislim da se tu vjerojatno radi o dijelovima Viline pećine. U nastavku donosimo opis keramike.

Vilina pećina (Ombla I):

1. Rekonstruirana posuda, dobre izvedbe, tanjih stijenki, glačana, tamnoplave boje. Visina posude 9 cm, promjer dna 4,5 cm, promjer otvora 10 cm. T. 1 : 3.
2. Rekonstruirana posuda visokog cilindričnog vrata i bikoničnog trbuha, smeđe boje, glačana. Visina posude 11 cm, promjer dna 4 cm, širina trbuha 12 cm, širina otvora 9,5 cm. Visina vrata 3,5 cm. T. 1 : 2.

⁴ M. Kusijanović, Močiljska pećina. Zagreb 1929; Isti, Debelin pećina kod Dubrovnika. Hrvatski planinar, Zagreb 1930; Isti, Iz Dubrovnika na Grepcu. Hrvatski planinar, 1933; Isti, po pećinama dubrovačkog teritorija. Hrvatski planinar, 1938; Isti, Još o pe-

ćinama dubrovačkog teritorija. Hrvatski planinar, 1939; M. Malez, Rad na speleološkom istraživanju u Hrvatskoj. Ljetopis JAZU, 64, Zagreb 1960; Isti, Paleontološka i speleološka istraživanja u 1958. godini. Ljetopis JAZU, 65, 1961.

3. Rekonstruirana posuda visokog cilindričnog vrata i bikoničnog trbuha, smeđe boje, glačana. Visina posude 12 cm, promjer dna 5 cm, širina trbuha 12 cm, širina otvora 11 cm. Visina vrata 5 cm. T. 1 : 1.
 4. Rekonstruirana posuda s jednom ručkom, smeđe boje, slabo glačana. Visina posude 10 cm, promjer dna 5 cm, promjer otvora 13 cm, visina vrata 3 cm. T. 1 : 7.
 5. Fragment oboda, vrata i dijela trbuha posude. Vel. 10 × 10 cm. Svjetlosmeđe do sive boje. Ispod oboda teče niz uboda ispod kojih se nastavlja niz od sedam vodoravnih paralelnih pruga. Ispod zadnje pruge teče opet niz oboda na koje se okomito po trбуhu posude spušta kombinirani ornament sastavljen od nizova vodoravnih i okomitih paralelnih pruga, te cik-cak vrpce. Ornament je izveden ubadanjem i udubljanjem. T. 2 : 1.
 6. Fragment oboda i trбуha posude s ručkom koja izlazi odmah iz oboda. Sivosmeđe boje. Vel. 7,5 × 6,5 cm. Širina ručke pri obodu 6 cm. T. 4 : 5.
 7. Fragment oboda, vrata i trбуha posude. Sivosmeđe boje. Vel. 10 × 7,5 cm. Na trбуhu je polumjesečasta, slabo izražena ručka. Visina vrata oko 4 cm. T. 3 : 9.
 8. Fragment oboda i trбуha posude s veoma izraženom polumjesečastom ručkom. Sivosmeđe boje. Vel. 7,5 × 5,5 cm. T. 4 : 3.
 9. Fragment oboda i vrata posude. Obod je prema van isturen, a po njemu teče niz ispupčenja koji čine ornament. Sivosmeđe boje. Vel. 8 × 5 cm. T. 3 : 5.
 10. Fragment oboda i vrata posude. S vanjske strane oboda teče niz okruglastih ispupčenja. Sivosmeđe boje. Vel. 5 × 4 cm. T. 3 : 6.
 11. Fragment oboda i vrata posude. Obod je blago istaknut prema van. Sivosmeđe boje. Vel. 5 × 4,5 cm. T. 3 : 4.
 12. Fragment oboda i trбуha poluloptaste posude. Obod je zadebljan prema unutra širine 1,5 cm. Sivosmeđe boje. Vel. 5,5 × 6 cm. T. 4 : 2.
 13. Fragment oboda i trбуha poluloptaste posude. Sivosmeđe boje. Obod je prema unutra zadebljan širine 1 cm. Vel. 5,5 × 6 cm. T. 4 : 1.
 14. Fragment trбуha posude s ručkom. Sivosmeđe boje. Vel. 12,5 × 10 cm. Širina ručke gore 2,5, dolje 6 cm. T. 4 : 7.
 15. Dno i dio trбуha posude. Sivosmeđe boje. Promjer dna 5,5 cm, sačuvana visina 6,5 cm. T. 1 : 4.
 16. Dno i dio trбуha posude. Sivosmeđe boje. Na gornjem dijelu trбуha vidi se trag ručke. Promjer dna 6 cm, sačuvana visina 10,5 cm. T. 1 : 5.
- Vilina pećina (Ombla II):
17. Fragment oboda, vrata i trбуha posude. S lijeve strane se vidi koso položen urezani ornament. Između dvije urezane crte koje čine traku prostor je ispunjen koso položenim kratkim urezima. Po sredini trбуha je okomito položena supkutana ušica dužine 4 cm. Boja fragmenta je sivoplava. Vel. 10 × 8 cm. T. 2 : 3.
 18. Fragment oboda, vrata i trбуha posude. Ručka se spaja gornjim dijelom na vrat, a donjim na trбуh posude. Smeđe boje. Vel. 8 × 9 cm. T. 3 : 7.
 19. Fragment oboda, vrata i trбуha posude. Sivosmeđe boje. Vel. 10 × 10 cm. T. 3 : 8.

20. Veliki fragment posude koja na trбуhu ima vodoravno poloenu ručku. Sivosmeđe boje. Vel. $19,5 \times 15$ cm. T. 4 : 6.
21. Fragment oboda i vrata posude. Obod je prema van istaknut visine 2 cm. Sivosmeđe boje. Vel. $8 \times 6,5$ cm. T. 3 : 2.
22. Fragment oboda i vrata posude. Obod je prema van istaknut visine 1,5 cm. Sivosmeđe boje. Vel. $6,3 \times 5$ cm. T. 3 : 1.

Močiljska pećina:

23. Rekonstruirana posuda s jednom ručkom. Sivosmeđe boje. Promjer otvora 12 cm, promjer dna 8,5 cm, visina posude 13,5 cm, visina ručke iznad oboda 3 cm. T. 1 : 6.
24. Veći fragment oboda i trбуha zdjele. Sivosmeđe boje. Dužina fragmenta 14 cm, visina 4 cm. T. 2 : 5.
25. Fragment oboda i trбуha posude s ručkom. Obod je zadebljan širine 2 cm i veoma izbočen prema van. Odmah ispod oboda, na početku trбуha postavljena je ručka širine 2,5 cm. Sivosmeđe boje. Vel. $7,5 \times 6$ cm. T. 4 : 4.
26. Fragment oboda i vrata posude. Obod je istaknut prema van visine 3 cm. S vanjske strane oboda teče utisnuti ornament izveden prstom. Sivosmeđa boja. Vel. 15×8 cm. T. 3 : 3.

Kod ove građe iz Viline i Močiljske pećine nemamo nikakvih stratigrafskih podataka i zato smo je analizirali samo analogijama. Od sve keramike iz dubrovačkih pećina izrazite su i posebne dvije posude cilindričnog vrata i bikoničnog trбуha, skoro jednake samo s malim razlikama u proporcijama (T. 1 : 1—2). Uzalud ćemo kulturnu pripadnost ovih posuda tražiti u jadranskom prostoru. Međutim, sličan primjerak nađen je u Grapčevoj spilji.⁵ Našim posudama odgovarajuće analogije se nalaze u sopotskoj kulturi na sjeveru Jugoslavije! Skoro istovjetne su s posudama iz Bapske, Sopota i Sremske Mitrovice.⁶ Posuda iz Bapske je i veličinom bliska dubrovačkim posudama, a s posudom iz Grapčeve je vezuju i ispupčenja samo što su kod grapčevske ona na trбуhu, a kod bapske posude na vratu. Vidimo, dakle, da ove posude iz Viline pećine i Grapčeve spilje ne pripadaju jadranskim kulturama, pa ih moramo na jadranskoj obali promatrati kao import. Međutim, geografske i kulturne relacije prema prostoru i osobinama sopotske kulture na dalekom sjeveru Jugoslavije predstavljaju određen problem. Treba naglasiti da se oblikom slične

⁵ G. Novak, Prehistorijski Hvar. Zagreb 1955. T. CCXXXV, 2, str. 41, 234. Autor navodi da je ova posuda nađena u kvadrantu C \times 5 na dubini od 2,25 m, međutim u kvadrantu C \times 5 se kopalo do dubine od 1,96 m. Vidi str. 81—101 i sliku presjeka kroz slojeve u kvadrantima C \times 4, 5 i D \times 4, 5. Ali na str. 115 se nalazi i slika presjeka slojeva u kvadrantima CD \times 4, 5 na kojoj se vidi dubina od 2,37 m? Očito se ovdje radi o nekoj vrsti zabune koja nam onemogućava postavljanje precizne stratigrafije kod ove posude. Po ostalim elementima i nalazima u

ovim i slijedećim kvadrantima pretpostavljamo da je posuda nađena s keramikom Hvar II?

⁶ R. R. Schmidt, Die Burg Vučedol. Zagreb 1945, Sl. 70/13; Sl. 72/2; S. Dimitrijević, Sopotsko-lendelska kultura. Zagreb 1968, Sl. 5/9; Sl. 6/21; Sl. 8/12; T. XV, 1; T. XVII, 7; T. XVIII, 6, 9; Isti, Sjeverna zona. Praistorija jugoslavenskih zemalja, knj. II, Sarajevo 1979, Sl. 16/14, 30, 33; B. Brukner, Neolit u Vojvodini. Beograd — Novi Sad 1968, T. VII, 5.

posude nalaze u vinčanskoj kulturi i to u Vinča B-2, a sekundarno traju i u Vinča C.⁷ Odnose sopotske i vinčanske kulture izvrsno je razradio S. Dimitrijević, pa ih ovdje nećemo ponavljati osim što ćemo naglasiti da je vinčanska kultura imala presudan utjecaj na oblikovanje sopotske kulture. Vjerujem da je i ovaj oblik posuda u sopotskoj kulturi nastao pod izrazitim vinčanskim utjecajem. Kod sopotske je kulture ovaj oblik prisutan već u I stupnju što bi kronološki odgovaralo pojavi ovih oblika u Vinči B i paralelizmu Sopot I — Vinča B. Međutim, oblik kao što je bapski, a koji najviše odgovara posudama iz Grapčeve i Viline pećine nalazi se u III stupnju sopotske koji odgovara Vinči D, a to je već eneolit. Mišljenja sam da se osnovni oblik ovih posuda razvio u Vinči B, a da se u vremenu Vinča C morao formirati izraziti oblik kao što je bapski negdje na njenoj periferiji, dakle u II stupnju sopotske. Za posudu iz Bapske inače nema stratigrafskih podataka pa bi možda mogla pripadati i II stupnju sopotske, ali to je samo pretpostavka. Također, pretpostavljam da je ovaj tip posuda, čiji razvitak vidimo u vinčanskoj kulturi, nastao negdje na periferiji Vinča C i da je tako formiran oblik došao kao import na jadransku obalu u vremenu Vinča C-D-1. To je inače vrijeme kada su se na klasičnom prostoru vinčanske kulture dogodile neke promjene koje u budućoj analizi moramo promatrati kao dijasporu vinčanske kulture. Tada počinje i prodor, odnosno pomicanje vinčanskih elemenata prema zapadu. U tom kontekstu treba promatrati prodor Vinče u Bosnu i Hercegovinu, te prema Jadranu u kojim se područjima pojavljuje kao poseban element, kao import i kao bitni činilac koji je utjecao na formiranje nakovanske kulture starijeg eneolitika Jadrana.⁸ Druga bi hipoteza bila da su te posude na Jadranu import iz sopotske kulture što je teško pretpostaviti, premda se primjećuje velika sličnost posude iz Bapske s onima iz Viline i Grapčeve pećine. Međutim, mi za Viline pećinu nemamo stratigrafskih podataka, a iz Grapčeve su dvojbeni. Ipak, te posude prema S. Dimitrijeviću pripadaju III stupnju sopotske, odnosno vremenu Vinča D koje odgovara na Jadranu vremenu Hvar III ili Protonakovana, tj. najstarijem horizontu jadranskog eneolitika.⁹ Ovom razdoblju, dakle Sopot III — Vinča D₁ — Hvar III (Protonakovana), pripadale bi posude iz Viline pećine. U Vilinoj pećini nije nađeno keramike klasične hvarske kulture što bi potvrdilo gore spomenutu dataciju, ali premda dvojben nalaz iz Grapčeve sugerira period Hvar II. I po jednoj i po drugoj hipotezi mislim da ove posude pripadaju kraju neolitika i prijelazu u eneolitik, odnosno najstarijem horizontu jadranskog eneolitika. Po svemu se vidi da su nam podaci iz Viline pećine i Grapčeve spilje vrlo konstruktivni za neke probleme s kraja neolitika i starijeg eneolitika sjeverozapadnog Balkana, ali će se relevantnije o ovim pojavama moći govoriti kada bude pronađeno i objavljeno više arheološke građe.

⁷ M. M. Vasić, *Praistoriska Vinča I*, Beograd 1932, T. XXIII, 104; *Isti, Praistoriska Vinča II*, 1936, T. XLIX, 160; T. LXVIII, 239; *Isti, Praistoriska Vinča IV*, 1936, str. 27, Sl. 47/3—7; str. 40, Sl. 49—51; str. 41, Sl. 52; str. 42, Sl. 55; str. 58, Sl. 81; T. XVII, 2; T. XVIII, 1; T. XIX, 2; T. XX, 3; T. XXII, 1; T. XXVIII, 4; T. XXIX, 3; T. XXXIV, 4; T. XXXV, 1; T. LI, 7.

⁸ N. Petrić, o.c.; S. Dimitrijević, *Problem eneolita na istočnoj jadranskoj obali*. *Praistorija jugoslavenskih zemalja*, knj. III, Sarajevo 1979.

⁹ Problematiku hvarske kulture i starijeg eneolitika Jadrana obrađujem posebno na drugom mjestu.

Fragment keramike (T. 2 : 5) koji predstavlja plitku zdjelu zaobljenog trbuha pokazuje u obliku retardacije jednog tipa posude s kraja hvarske kulture, ali je po tehnologiji vrlo loš uzorak i netipičan za kvalitetnu tehnologiju hvarske kulture. Ovaj oblik posude postoji i u nakovanskoj kulturi, ali kvalitetnije izvedbe. Bez izrazitih analogija i stratigrafskih podataka teško je odrediti preciznu kulturnu pripadnost, premda mislim da pripada kraju neolitika ili eneolitiku.

Rekonstruirana se posudica (T. 1 : 3) oblikom i kvalitetnom izradom izrazito razlikuje od ostale keramike, koja je slabije kvalitete. Svojom se tehnologijom približava hvarskoj kulturi, ali ovakav oblik posude trajao je od neolitika do brončanog doba. Mislim da našu posudu moramo promatrati kao eneolitičku s kasnoeneolitičkim elementima.

Drugi fragment (T. 2 : 3) je kvalitetnije izradbe, a ornamentom i oblikom je također specifičan. To se posebno odnosi na okomito postavljenu supkutanu ušicu. Ovakva ušica približava ovu posudu eneolitičkoj keramici gdje se taj tip ušice pojavljuje u nakovanskoj, badenskoj i ljubljanskoj kulturi. Međutim, naša se posuda oblikom unekoliko razlikuje od dosad poznatih tipova. Najsličnija je posudi iz Grapčeve spilje.¹⁰ Po obliku, tehnologiji i ostalim elementima naša posuda pripada mlađem razdoblju nakovanske kulture. Potrebno je napomenuti da neki momenti eneolitika sjeverozapadnog Balkana nisu još dovoljno poznati, odnosno da nije objavljeno dovoljno građe te u komparacijama ostajemo prikraćeni i služimo se vrlo oskudnim podacima.

To se odnosi i na problem slijedećeg, vrlo zanimljivog fragmenta (T. 2 : 1). Kao i kod ostale keramike najveći je problem nedostatak stratigrafskih podataka koji bi nam omogućili precizniju analizu. Osobito kada se radi o nekim novim i zanimljivim pojavama kakav je i naš fragment. Sličan fragment nađen je u eneolitičkom sloju u Grapčevoj spilji (T. 2 : 4).¹¹ Na ovu keramiku asociraju i fragmenti iz Zelene pećine koje A. Benac smatra vučedolskima.¹² Skoro istovjetan primjerak po obliku i ornamentu nađen je u Gudnji i objavljen je usputno, ali nam ovdje mnogo koristi (T. 2 : 2).¹³ Međutim, najzanimljiviji su nalazi ove keramike u pećini Odmut u Crnoj Gori gdje jedan fragment potpuno odgovara ovoj keramici i pokazuje da se radi o istoj skupini keramike.¹⁴ Ova je keramika u Odmutu stratigrafski dobro utvrđena, a nađena je u sloju mlađeg eneolitika, po čemu se, što smo već mogli pretpostaviti po nalazu iz Grapčeve, te po obliku i ornamentu fragmenata iz Gudnje i Viline pećine, ova keramika određuje kao jedna mlađeneolitička pojava. Također, nam pokazuje i neke nove momente kod mlađeg eneolitika jadranske obale. Sudeći po skromnim podacima iz Odmuta, jedna grupa keramike među koju Č. Marković uvrštava i spomenuti fragment pripadala bi prema tom autoru lasinjskoj kulturi. Međutim, to nije tipična lasinjska manifestacija iako ima lasinjskih asocijacija kod ove keramike u Odmutu. Teško je pretpostaviti jedan izraziti lasinjski profil na južnom Jadranu, već se eventualno prije radi o mogućoj lasinjskoj

¹⁰ G. Novak, o.c. T. CXCVI, 5.

¹¹ Isto, T. XXII, 1.

¹² A. Benac, Zelena pećina. Glasnik Zemaljskog muzeja, XII, Sarajevo 1957, T. II, 2.

¹³ G. Novak, Povijest Dubrovnika... Sl. 3.

¹⁴ Č. Marković, The Stratigraphy and Chronology of the Odmut Cave. Archaeologia Jugoslavica, XV, Beograd 1974, Pl. IV, 4, 6. Fragment na Pl. IV, 3 odgovara onom iz Zelene pećine, T. II, 2. Vidi bilješku 12.

retenciji kod određene skupine keramike. No, o tome će se više moći kazati kada određeni nalazi budu objavljeni. Iako naša keramika koju ovdje promatramo (Grapčeva, Gudnja, Vilina pećina, Zelena pećina, Odmut) ima stanovitih lasinjskih asocijacija ona isto tako pokazuje i neke vučedolske elemente, osobito u ornamentici gdje okomito postavljena cik-cak traka ima analogija u vučedolskoj kulturi.¹⁵ I neki oblici bi imali skromnih analogija u vučedolskoj kulturi iako je zasad zbog skromnih nalaza teže govoriti o oblicima naše keramike.¹⁶ Međutim, iz priložene keramike s ovih pet nalazišta vidi se da ona nije tipična ni za lasinjsku niti za vučedolsku kulturu, a pokazuje izrazite posebnosti koje je izdvajaju iz dosad poznatog keramičkog izraza. Također njezina difuzija, odnosno prisutnost na nekoliko lokaliteta od srednje Dalmacije do Crne Gore pokazuje da se ovdje može govoriti o jednoj samosvojnoj skupini keramike, odnosno o jednoj novoj kulturnoj manifestaciji. Skromni dosadašnji nalazi zasad nas onemogućuju da izdvojimo jednu novu kulturnu skupinu mlađeg eneolitika na Jadranu, ali smatram potrebnim naglasiti da se ovdje radi o jednoj izrazitoj i novoj kulturnoj profilaciji, koju bih za sada bar izdvojio kao keramiku tipa Odmut mlađeg eneolitika Jadrana, a buduća istraživanja i nalazi mogu potvrditi ili produbiti ovaj prijedlog. Ili pobiti?

Slijedeću specifičnu skupinu keramike iz dubrovačkih pećina predstavljaju vratovi posuda s odebljanim i prema van istaknutim i naglašenim obodom koji je neukrašen ili ukrašen udublivanjem prstom i laganim ispupčenjima (T. 3 : 1—6). To su bile veće posude visokog vrata i velikog trbuha. Ova vrsta keramike je kod nas ostala zanemarena u obradbi, a nađena je na širokom arealu od Slovenije do Crne Gore.¹⁷ Predstavljaju grubu keramiku vučedolske (slovenski tip) i ljubljanske kulture mlađeg eneolitika i ranog brončanog doba. U eneolitiku su to manje posude, tanjih stijenki i bez ukrasa na obodu, a kod ljubljanske kulture, odnosno ranog brončanog doba, ova je keramika grublja, većih dimenzija i obod je ukrašen.¹⁸ Naši fragmenti pripadaju gruboj keramici ljubljanske kulture, odnosno najstarijem horizontu ranog brončanog doba.

Slijedeća dva fragmenta predstavljaju dijelove poluloptastih posuda prema unutar zadebljanog oboda (T. 4 : 1—2), a odgovaraju takvoj keramici ranog brončanog doba, osobito u cetinskoj kulturi, a prisutna je u Bosni, Hercegovini i Dal-

¹⁵ S. Dimitrijević, Vučedolska kultura i vučedolski kulturni kompleks. Praistorija jugoslavenskih zemalja, knj. III, Sarajevo 1979, T. XXXIII, 3, 4, 8; T. XXXVI, 8; T. XXXVII, 8, 9; J. Korošec — P. Korošec, Najdbe s kolišćarskih naselbin pri Igu na Ljubljanskem barju. Ljubljana 1969, T. 13/1, 2; T. 31/3; T. 38/4. Za lasinjske asocijacije vidi: S. Dimitrijević, Problem neolita i eneolita u sjeverozapadnoj Jugoslaviji. Opuscula archaeologica, V, Zagreb 1961, T. XI, 68, 69; T. XIV, 96, 97, 99, 100; T. XVI, 115—120.

¹⁶ S. Dimitrijević, Vučedolska kultura... T. XXXVII, 5, 8, 9.

¹⁷ J. Korošec — P. Korošec, o.c. T. 7/9, 10; T. 8/4, 5; T. 12/6; T. 13/6; T. 52/10; T. 62/9; T. 63/2, 4, 8; T. 65/2; T. 66/1—7; P. Korošec,

Poročilo o površinskih najdbah novega kolišća na »Partih« pri Igu. Poročilo o raziskovanju neolita in eneolita v Sloveniji, Ljubljana 1964, T. 3/1; T. 4/1—6; T. 6/1—3; T. 7/1, 4; Z. Harej, Poročilo o površinskih najdbah na kolišču ob Partovskem kanalu I pri Igu. Poročilo, III, 1974, T. II, 8; T. V, 2, 3; G. Novak, Prehistorijski Hvar. T. XXVII, 1; T. XXVIII, 1; T. XXIX, 9; T. XXX, 2; T. XCIV, 1, 3, 4; T. XCV, 1; T. CI, 3, 4; T. CIII, 7; T. CV, 4; Č. Marković, o.c. Pl. IV, 2, 8.

¹⁸ Ova keramika iz Grapčeve i Markove spilje pokazuje neke zanimljivosti, ali to obrađujem na drugom mjestu, pa se ovdje zadovoljavam samo s najosnovnijim naznakama.

maciji.¹⁹ Takav oblik posuda razvio se u cetinskoj kulturi iz vučedolske i ljubljanske kulture na što sam već upozorio.²⁰ Naši fragmenti pripadaju periodu od ranog do srednjeg brončanog doba. Istom razdoblju pripadaju i tri fragmenta (T. 3 : 7—9) većih posuda s izrazitim vratom i veoma izraženog trbuha. Ove posude po obliku pripadaju ranom brončanom dobu, a osobito je karakterističan fragment s ručkom koja vezuje vrat i gornji dio trbuha, te fragment s blago naglašenom polumjesečastom ručicom na trбуhu.²¹ Inače ove oblike nalazimo već u eneolitiku. Ostala keramika pripada srednjem i kasnom brončanom dobu. Za dvije rekonstruirane posude (T. 1 : 6—7) postoje dobre analogije u Bosni i Hercegovini gdje ovakve posude idu od srednjeg do kasnog brončanog doba.²² Ostalih pet fragmenata (T. 4 : 3—7), kao i dva dna posuda (T. 1 : 4—5) pripadaju razdoblju od srednjeg do kasnog brončanog doba i za njih postoje dobre analogije.²³

Kao što vidimo iz dosad prikazanog, ovdje prvi put objavljeni podaci o dubrovačkoj prethistoriji, mnogo nam pridonose u razmatranju nekih problema iz prethistorije Jadrana. To se odnosi na neke momente kraja neolitika, a posebno eneolitika, te brončanog doba koje je najbolje zastupljeno. Ovi prilozi su značajni ne samo zato što je jedan dosad prazni prostor na jadranskoj obali, a to je pojas od Pelješca do Boke Kotorske, sada ispunjen prethistorijskim nalazima, već ti nalazi pridonose i boljem uočavanju nekih problema iz prethistorije jadranske regije. U tom je smislu veoma korisna ova građa, a za buduća istraživanja ona može služiti kao dosta egzaktni uvod. Bar do daljnjega.

OPIS TABLI PLATES

Tabla 1

Plate 1

1—5, 7, Vilina pećina; 6, Močiljska pećina.

Tabla 2

Plate 2

1, 3, Vilina pećina; 2, pećina Gudnja; 4, Grapčeva spilja; 5, Močiljska pećina.

Tabla 3

Plate 3

1, 2, 4—9, Vilina pećina; 3, Močiljska pećina.

Tabla 4

Plate 4

1—3, 5—7, Vilina pećina; 4, Močiljska pećina.

¹⁹ B. Čović, Uvod u stratigrafiju i hronologiju praistorijskih gradina u Bosni. Glasnik Zemaljskog muzeja, XX, Sarajevo 1965, T. IV, 10, 15, 20; T. VI, 10—12; I. Marović, Iskopavanja kamenih gomila oko vrela rijeke Cetine g. 1953, 1954. i 1958. Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, LXI, Split 1963, Sl. 2/1—5; Sl. 3/1; Sl. 5/2.

²⁰ N. Petrić, Prilozi pretpovijesti Istre. Jadranski zbornik, X, Pula 1978, str. 446.

²¹ B. Čović, o.c. T. IV, 6; T. XVII, 13; J. Korošec — P. Korošec, o.c. T. 25/10; T. 27/2, 6; T. 53/7.

²² B. Čović, o.c. T. XIX, 7; T. XX, 7, 8; T. XXI, 4, 5, 9, 12; T. XXII, 9. Isti, La prima e media età del bronzo sulle coste orientali dell'Adriatico e sul suo retroterra. Godišnjak Centra za balkanološka ispitivanja, XVIII/16, Sarajevo 1980, T. II, 3; T. IV, 4; T. VI, 5.

²³ B. Čović, Uvod... T. VI, 10, 11, 21, 24; T. XXI, 6; T. XXIII, 2. U pećini Rači na Lastovu ima nalaza srednjeg i kasnog brončanog doba koji isto odgovaraju ovim nalazima, a nalaze se u Studijskom kabinetu za arheologiju JAZU u Zagrebu.

SUMMARY

AN INTRODUCTION INTO THE PREHISTORY OF THE DUBROVNIK REGION

The Prehistory of the Dubrovnik Region has hitherto been entirely unknown, in spite of the fact that finds have been recorded from the caves of Poleguša, Babja peć, Vilina pećina (Ombla) and Močilje. In this article the author publishes for the first time the prehistoric finds from the surroundings of Dubrovnik. These are the finds from the caves Vilina pećina and Močilje and they come from some excavations dating from the twenties of this century and are kept at the Archaeological Museum in Zagreb. The pottery belongs to the Late Neolithic, Copper and Bronze Ages. Two of the pots are very interesting (Pl. 1 : 1—2) because they do not belong to any of the Adriatic cultures. Identical vessels can be found in the Sopot Culture in the north of Yugoslavia. The same shapes, however, existed in the Vinča Culture. The author thinks that such type of pots was developed somewhere on the periphery of the Vinča C and as such entered the Sopot Culture, which was under a direct influence of the Vinča Culture. On the other hand, this type of vessel reached the Adriatic as an import during the transition of the Neolithic into the Chalcolithic Ages. A similar vessel was found in the Grabak Cave. A second hypothesis could be that these pots represented were imported from the Sopot Culture. Other fragments (Pl. 2 : 3, 5) probably belong to the Chalcolithic, i.e. to the Nakovan Culture, to whose shapes they correspond. An interesting fragment (Pl. 2 : 1) has analogies from the caves Grabak, Gudnja (Pl. 2 : 4, 2), Zelena pećina and Odmuť. They all prove that one could speak in the terms of a new, specific variant of the Late Chalcolithic pottery, which has been labelled as the pottery of the O d m u t type by the author. Another group of sherds (Pl. 3 : 1—6) represents the coarse ware of the Late Chalcolithic and the Early Bronze Ages, which accompanies the Vućedol (Slovene type) and the Ljubljana Cultures and has been discovered on a large area from Slovenia to Montenegro. Our specimens possibly belong to the Ljubljana Culture, i.e. to the earliest strata of the Early Bronze Age. The fragments of hemispherical vessels with rims thickening inside, belong to the Cetina Culture pottery of the span between the Early and Middle Bronze Ages (Pl. 4 : 1—2). Other sherds too belong to the same period (Pl. 3 : 7—9); the remainder of sherds (Pl. 1 : 4—7; Pl. 4 : 3—7) can be dated to the period between the Middle and Late Bronze Ages, and there are analogies with identical pottery from Bosnia and Hercegovina.

The importance of these finds from the vicinity of Dubrovnik lies in the fact that they represent the very first Prehistoric objects from a hitherto blank space, stretching from the Pelješac Peninsula in the north down to the Bay of Kotor in the south. These sherds also give some new and interesting material for the study of the outcoming Neolithic, the Eneolithic and the Bronze Ages of the Adriatic Coast.

